

KAPITOLA 12

I

„Herone! Podívej, tamhleten by to mohl být!“ špitl Larmos nenápadně a ukázal na jednoho z mužů u baru.

Přisedli si k němu, chvíli s ním rozprávěli a nechali mu v kapse dvanáct měďáků.

„Škoda, nebyl to on.“

„Jedeme domů,“ rozhodl Heron. „Hned.“

2

Jediná možnost, jak se posunout dál, přemýšlel horečně Tobiáš, je Mentos. Ať to stojí, co to stojí, musím z něj vymlátit, o co jde, a hlavně o koho jde. Bude to těžké, ale nevidím jiné řešení.

„Ty se ani nenasnídáš?“ zakabonil se otec, když se Tobiáš brzy ráno z postele vrhnul rovnou ke dveřím.

„Ne, tati, tohle spěchá, vážně.“

„Řekl jsi Affenisovi o tom Bombajovi?“

„Cože? O jakém Bom... Jo, vlastně, úplně jsem na to zapomněl. Dneska mu to určitě povím.“

Tobiášův otec slyšel, jak práskl dveřmi a hlučně seběhl schody dolů.

Chvíli překvapeně zíral před sebe.

„Nenašel si ženskou?“

Chvíli okusoval konec tužky a poslouchal, jak Tobiáš vyšel domovními dveřmi na ulici.

3

Tobiáš zaklepal na chatrč, v které včera Mentose našel. Zaklepal znovu a pak ještě potřetí. Nikdo se neozýval, nic se uvnitř nehýbalo. Vzal za klepadlo naposledy, nechal ho doznít, ale stále se nikdo neozval.

Otočil se a vrátil se mezi prادلeny. Nikde Mentose ani jeho matku Uhiopu neviděl.

„Přece se nemohli vypařit,“ mumlal si. „Někde tu budou...“

Trvalo mu skoro čtvrt hodiny, než je v jedné postranní uličce našel. Když je spatřil, uvědomil si, jak mu tluče srdce.

Ne, ne, ne, takhle za ním nemůžu jít.

Vrátil se za nejbližší roh, opřel se o zeď a zhluboka dýchal. Několik minut tak setrval, a za chvíli se cítil už mnohem klidnější.

Takhle na něho bude působit lépe.

Vy kročil k nim pomalým a rozvážným krokem. Domy okolo něho už byly v téhle části města opět z velké části dvoupatrové, postavené z kamenů nebo pálených cihel, nikoli ze dřeva. Uhiopa s Mentosem sundávali vyprané a usušené prádlo svých zákazníků ze šňůry, kterou pověsili z jedné strany uličky na druhou.

Tobiáš je sledoval. Čím víc oblečení stihnou vyprat, tím lépe se pak večer najedí. Byli dokonale sladění. Uhiopa šla od jedné šňůry ke druhé a během mrknutí oka stahovala jednotlivé košile, několika rychlými pohyby je skládalal a házela Men-